

Křesťanství a okultní praktiky

25 otázek a odpovědí

Vojtěch Kodet

Katecheze do kapsy

Vojtěch Kodet

Křesťanství a okultní praktiky

25 otázek a odpovědí

KARMELITÁNSKÉ
NAKLADATELSTVÍ

KATALOGIZACE V KNIZE – NÁRODNÍ KNIHOVNA ČR

Kodet, Vojtěch

Křesťanství a okultní praktiky : 25 otázek a odpovědí /
Vojtěch Kodet. – V Praze : Karmelitánské nakladatelství,
2019. – 125 stran. – (Katecheze do kapsy ; svazek 19)
ISBN 978-80-7566-125-8 (brožováno)

133 * 133.4 * 299.572 * 2-1-8-028.82 * 615.8 * 27 * 27-1/-9 *
2-231 * 27-283/-285 * (0.062)

- okultismus – křesťanské pojetí
- magie – křesťanské pojetí
- novopohanství – křesťanské pojetí
- alternativní religiozita – křesťanské pojetí
- alternativní medicína – křesťanské pojetí
- křesťanské učení
- biblické citáty
- církevní dokumenty
- populárně-naučné publikace

133 - Ezoterismus. Okultismus [17]

Nihil obstat: doc. ThLic. Jaroslav Brož, Th.D. S.S.L.,
ze dne 23. 4. 2019

© KatMedia, s. r. o., Praha, 2022

ISBN 978-80-7566-125-8

Úvod

Žijeme ve společnosti, která už dávno není formována křesťanským pohledem na svět, ale s velikou otevřeností přijímá množství nových i starých nekřesťanských duchovních směrů, ideologií a nauk. Naše doba je dobou zmatenou snad více než kdy jindy, dobou názorového i morálního relativismu, což má na celou společnost a v důsledku na každého jednotlivce silný vliv. Období racionalismu a materialismu vystřídal v naší společnosti rostoucí zájem o věci duchovní a duševní, což na první pohled vypadá velmi lákavě a je to jistě i vhodná příležitost pro zvěstování evangelia. Lidé si však chtějí náboženství a boha vybrat podle svého, často odmítají křesťanství kvůli svým předsudkům nebo špatným zkušenostem s křesťany a raději se otevírají duchovnímu světu bez nároků na své osobní obrácení.

Vždycky, když ubývalo pravé víry, přibývalo pověr nejrůznějšího druhu. Cesta víry tradičních náboženství je považována za nelákavou a nedostatečnou, a tak se objevuje rostoucí zájem o novodobé pohanství, v němž se mísí poslední zbytky křesťanské víry s vírou v osud a v magii. Svět andělů, duchovních bytostí, energií a rituálů fascinuje stále více lidí a obchod s tímto „zbožím“ se stal obrovským byznysem. Pro mnohé lidi není snadné se orientovat v bezbřehé nabídce stále přibývajících „zázračných“ metod nejen na zdraví, ale

i na štěstí a na spásu. Jsme přesvědčeni, že se nedá spoléhat pouze na zdravý „selský“ rozum, dobrý úmysl a dobrou vůli k rozlišení toho, co je dobré a co ne. Zvláště lidé s těžkými životními příběhy, lidé zranění a zklamaní, často sáhnou už téměř po čemkoli, co by jim mohlo přinést úlevu a pomoc, bez ohledu na trvalé následky z toho plynoucí. Lidé se řídí zásadou: „Dobré je vše, co ti pomůže.“ Jenže co pomůže teď a tady v jedné oblasti života, může velice uškodit v oblastech jiných, především v naší duchovní cestě k věčnému životu.

V posledních desetiletích okultní vlna zachvátila celý civilizovaný svět. Miliony lidí jsou fascinováni okultismem, magií, satanismem, čarodějnictvím a ezoterikou. Zájem o ně je jistě srovnatelný se zájmem starých Egyptanů o magii, Babyloňanů o astrologii, Římanů o věštění nebo pohanských národů o čarodějnictví. Masově narostl zájem o astrologii, která se stala společenskou hrou, a o ezoteriku, která nahradila náboženství. Nejednen křesťan si plete okultní a ezoterické skutečnosti s věcmi víry, anebo se je snaží spojit dohromady. Ve společnosti se dokonce magii a čarodějnictví přikládá jakýsi stupeň úctyhodnosti a vědeckosti.

Většina mladých přichází do styku s touto oblastí spíše ze zvědavosti, dlouhé chvíle nebo senzacivnosti, jindy z touhy mít moc nad někým nebo nad něčím; také skrze ezoterickou a satanskou hudbu nebo drogy. Někdy je zájem o okultní praktiky vyprovokován vlastní nejistotou, strachem

a hledáním vlastní identity, hledáním odpovědí na otázky po smyslu života. Okultní praktiky nabízejí odpovědi na otázky ohledně naší budoucnosti nebo nabízejí paranormální schopnosti, a tím upoutávají pozornost mladých lidí. U starších či nemocných lidí je zájem o okultní a ezoterické věci většinou spojen s hledáním konkrétní a rychlé pomoci v oblasti fyzických i psychických problémů, popř. pracovních a vztahových.

Tato knížka vznikla díky dotazům konkrétních lidí, kteří se na mě během několika posledních let obraceli. Na tyto dotazy jsem postupně odpovídal na svých webových stránkách (www.vojtechkodet.cz) a některé z těchto odpovědí jsem vybral pro tuto publikaci. Nezapívám se touto tematikou, protože je to moje záliba, ale protože jsem se k tomuto tématu dostal díky své kněžské službě. Chci také varovat před bludnými cestami ty, kteří se ptají a ještě hledají. Jen nerozumný nebo nemocný člověk by se rád stále jen zabýval zlými věcmi a temnými skutečnostmi, a ještě je vnucoval druhým. V církvi se však zabýváme zlem ne proto, že nás to těší, ale proto, že je součástí naší životní zkušenosti. Tak se s touto tematikou setkáváme v Bibli i u církevních otců. Mluvíme a píšeme o tom také proto, že zlem jsou fascinováni lidé kolem nás, především mladí. Někdy jsou lidé zlem zasaženi natolik, že jim to podstatně brání v životě s Bohem.

**Duše,
tělo
a léčitelé**

Alternativní medicína

Jsem lékař s desetiletou praxí a poznáním, že současná medicína není skutečně v plné míře schopna některým pacientům pomoci. Dnes se do popředí dostává celostní medicína. Když se však začnu ptát na postoj katolické církve k alternativním formám léčby, narážím na zamítavý postoj. Čínskou medicínu vnímám v podobě, v jaké se v našich podmínkách prezentuje, jako nevhodnou a vytrženou z kontextu, přestože věřím, že v dané kultuře má své místo.

Jakou cestou by se měl vydat věřící lékař ve snaze pomoci pacientům tam, kde klasická medicína selhává a neustálé „vypráškovávání“ těla nikam nevede, ba naopak škodí? Dnes máme na všechno nějakou pilulku, kterou si zobneme, a věříme, že nám bude hej. Jsem neurolog a nejvíce se setkávám s bolestmi pohybového aparátu, kde se lidé neustále dožadují farmak a kupodivu se jim neulevuje. Akupunktura by zde měla své místo, o psychosomatické ani nemluvě. Je v rozporu s křesťanstvím skutečně i fytoterapie?

Vaše otázka v sobě skrývá otázek více a je v nich třeba rozlišovat. Dotýkáte se v nich problematiky lékařského přístupu k pacientovi a správně vnímáte, že v něm mnohdy nemusí být leccos v pořádku. V dobách minulých existovali a ve světě mnohdy ještě působí takzvaní rodinní lékaři. Ti, jak píšete,

posuzovali pacienta „celostně“, docházeli do rodiny domů, znali pacienta i v jeho sociálním prostředí a rodinných vazbách, a tak si mohli vytvořit o člověku celkový obraz. Takto praktikovaná „celostní medicína“ je jistě v pořádku.

Chápeme-li psychosomatiku jako problém určitého druhu chorob, při kterých jsou tělesné obtíže, změny a poruchy funkce podmíněny duševním stavem, pak je dnes všeobecně uznávána. Znat pacienta celkově v této souvislosti znamená, že nebudu například léčit prášky jen jeho žaludeční vředy, ale budu si všímat také jeho míry stresu a jeho diskomfortu v rodinných nebo pracovních vztazích, které tuto jeho nemoc ve velké míře způsobily.

Také fytoterapie neboli bylinkářství je a vždycy byla v souladu s křesťanskou vírou, pokud je praktikována rozumně a bez přehánění, protože i bylinami se dá předávkovat. Naše babičky často neznaly nic jiného. Dodnes se některé léky vyrábějí z bylin (např. z náprstníku neboli digitalisu léky na srdce) a na určité choroby stále pijeme bylinkové čaje.

Tyto přístupy k pacientovi jsou v pořádku. Problém je jinde. Takzvaná přírodní léčba je v současnosti velmi populární a je předmětem velkého byznysu stejně jako klasické preparáty nebo homeopatické přípravky. Mnozí dnešní léčitelé však nejsou bylinkáři, nýbrž šarlatáni, kteří nejenže doporučí bylinky, ale diagnostikují postižení pacienta pomocí kyvadélka, pružiny či jasnovideckých

schopností a následně vkládají do bylin tzv. kladné energie a vlastně je tím očarovávají. To jsou ovšem metody okultní, kdy může být temnými silami spoután i ten, kdo od takového šarlatána přijímá byliny.

Alternativními metodami léčby většinou nazýváme všechny metody nevědecké medicíny, jejichž společným rysem je, že nejsou testovány na účinnost a bezpečnost způsobem, jaký je obvyklý ve vědecké medicíně, nebo v tomto testování selhaly. Mnohdy jsou postaveny na alternativních filozofických názorech nebo na nepochopení či dezinterpretaci poznatků moderní vědy.

Žijeme v době, která je silně ovlivněna mentalitou hnutí New Age. Toto hnutí sice často používá křesťanské pojmy, ale v důsledku se staví nad jakékoli existující náboženství, hlásá panteismus, jakousi kosmickou energii, která propojuje celý viditelný i neviditelný svět v jeden celek a kterou často nazývá bohem či božskou energií. Metody alternativní medicíny včetně akupunktury vycházejí z tohoto vidění světa a jejich účinnost je odvozována od práce s těmito tzv. energiemi, za kterými se ovšem skrývají temné síly, které skrze tyto metody působí. Proto jsou tyto metody často účinné i tam, kde nepomůže klasická vědecká medicína.

Jejich účinnost je však draze zaplácena. Často dojde pouze k odstranění symptomů nemoci, nikoliv k vyléčení, a hlavně se lidé skrze tyto metody otevřou světu démonů, kteří si časem vyberou

svou daň. Účel tu nesevětí prostředky a křesťan – a tím spíše lékař – by měl dobře rozlišovat, z jakého zdroje léčivá síla pochází. Klasická medicína sice nemůže vyléčit vše, ale ta alternativní nám může zničit duchovní život, a tím i život jako celek. Je naší povinností dbát o zdraví své i druhých, v případě nemoci vyhledat lékaře a za zdraví se také modlit. Je třeba ale také s pokorou přijmout, že život a zdraví je dar Boží a nikde není psáno, že máme na zdraví právo.

Současní stoupenci celostní (holistické) medicíny často zazlívají lékařům medicíny vědecké neosobní přístup k pacientovi, nedostatek zájmu o jeho celkové prožívání a nedostatek času. To vše může být pravda, protože mnozí lékaři jsou přetíženi návalem práce a nadměrným množstvím administrativy. Není to ale důvod k tomu, aby věřící člověk vyhledával jimi doporučené duchovně škodlivé alternativní metody léčení. Spíše se má poohlédnout po lékaři, který vedle své odbornosti bude i lidsky vnímavý a zodpovědný. Stejně tak strach z vedlejších účinků léků nás nemůže vehnat do rukou šarlatánů, jejichž metody léčení mají nejen fatální dopad na náš duchovní život, ale často způsobují i vážné zdravotní problémy, to když dokonce doporučují vynechání klasické léčby.

Jednoduché ztotožňování alternativní léčby s návratem k přírodě na rozdíl od vědecké medicíny spojované pouze s braním léků je zavádějící a zkreslující. Stejně jako je možné si vypěstovat

závislost na lécích, tak se dnes mnozí stávají závislými na zdravé výživě a na různých metodách alternativní léčby. Pro křesťana je to nejdůležitější mít na prvním místě Boha, poslouchat ho a neotevírat se alternativním metodám, které pod rouškou zkušeností čínské, thajské či indické medicíny užívají ezoterické metody léčení.